

Catre MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

[Aleea Alexandru nr. 31, Sector 1, București, cod 011822](#)

DOMNULE MINISTRU,

Subsemnatul **Aganencii Danut**, cu domiciliul in Mun.Pascani, str. ~~_____~~

~~_____~~

~~_____~~ prin avocat Aganencii Andreea prezentul

MEMORIU

prin care va solicitam respectuos sa luati toate masurile necesare pentru a asigura protejarea drepturilor si intereselor copilului meu minor, Arthur Aganencii, cetatean roman, in acord cu Constitutia Romaniei, Legea nr. 272/2004, Conventia Europeana a drepturilor omului (art. 8), Conventia ONU privind drepturile copilului, avand in vedere considerentele pe care le vom prezenta in continuare.

De asemenea, va solicitam respectuos efectuarea demersurilor necesare in vederea obtinerii

urmatoarele informatii:

- daca mama minorului – Tulupova Renata, cetatean ucrainean (la care Curtea de Apel Bucuresti a decis inapoierea minorului) are un domiciliul stabil legal in Italia (dovedit printr-un contract de inchiriere/ceva similar inregistrat in mod legal si pe o perioada nedeterminata/foarte lunga, iar in situatia in care exista aceasta dovada/contract va solicitam sa ne transmiteti copii dupa acestea);
- daca mama minorului locuieste legal in Italia (in cazul unui raspuns pozitiv va solicitam sa ne transmiteti dovezile aferente);
- daca mama minorului are un loc de munca stabil legal pe perioada nedeterminata (dovedit printr-un contract de munca inregistrat in mod legal; in situatia in care exista acest contract de munca va solicitam sa ne transmiteti o copie).

De asemenea, in cazul unor raspunsuri negative, va solicitam sa ne transmiteti

dovezile aferente (raspunsurile autoritatilor competente) cu privire la faptul ca numita Tulupova nu locuieste legal, nu are un domiciliu si un contract de munca – legale.

Mentionam ca toate aceste documente sunt necesare pe de-o parte, pentru exercitarea caii de atac a revizuirii impotriva deciziei Curtii de Apel Bucuresti nr. 829R/08.11.2016 (prin care s-a decis trimiterea minorului la mama in Italia), iar pe de alta parte, pentru a vedea daca exista conditiile necesare pentru o crestere si dezvoltare corespunzatoare a minorului-cetatean roman in Italia (fiind imperios necesar sa se stie daca minorul are unde sa locuiasca in Italia si daca mama sa are posibilitatile materiale ca sa il creasca).

1. Minorul Aganencii Arthur este cetatean roman si s-a nascut in Italia, Bergamo la data de 01.07.2008 din relatia dintre Tulupova Renata – cetatean ucrainean si Aganencii Danut - cetatean roman. Acesta a locuit impreuna cu parintii sai in Bergamo la resedinta tatalui pana la data de 29.11.2014 cand tatal minorului impreuna cu minorul s-au mutat definitiv in Romania, mun.Pascani. Trebuie mentionat ca datorita neintelegerilor si conflictelor dintre parinti, s-a declansat in Italia o procedura judiciara finalizata prin Decizia din 29.10.2014 prin care Tribunalul din Bergamo a stabilit ca autoritatea parinteasca asupra copilului sa fie exercitata de Serviciul social din Bergamo pe o durata de 2 ani, fiind demarata si plasarea copilului la o alta familie. Astfel, in acest context, asa cum am mentionat si anterior, la scurt timp de la pronuntarea deciziei Tribunalului Bergamo, tatal minorului a plecat impreuna cu acesta in Romania unde locuiesc si in prezent.

De asemenea, anterior acestei decizii a instantei italiene, tatal minorului a formulat o actiune pentru stabilirea autoritatii parintesti si a domiciliului minorului la Judecatoria din Pascani care a fost solutionata in august 2014 prin Sentinta nr. 2276/20.08.2014 prin care s-a stabilit domiciliul copilului la tata, in Pascani, hotarare care este definitiva.

In continuare, mentionam ca mama minorului, Tulupova Renata impreuna cu Serviciul Social din Bergamo au intentat o actiune la Tribunalul Bucuresti in baza Conventiei de la Haga privind rapirea internationala de copii, vizand deplasarea, in

opinia lor, ilicita a minorului Arthur de catra tatal sau in Romania in data de 29.11.2014.

Au fost administrate un numar consistent de probe care atesta integrarea minorului in mediul din Romania – unul profund benefic pentru acesta -, iar in consecinta, instanta – Tribunalul Bucuresti a hotarat respingerea actiunii reclamantelor in baza art.13 alin.(2) din Conventia de la Haga (Sentinta nr. 734/26.05.2016 - anexata) dat fiind ca minorul audiat in Camera de Consiliu a aratat clar ca se impotriveste returnarii sale in Italia, iar acesta are varsta si gradul de maturitate necesar pentru a se tine cont de opinia sa deoarece autoritatea judiciara sau administrativa poate sa refuze a dispune inapoierea copilului daca constata ca acesta se impotriveste la inapoierea sa si ca atins o varsta sau o maturitate care face necesar sa se tina seama de opinia sa (astfel, raportul psihologic a concluzionat ca minorul dispune de discernamant in conformitate cu varsta cronologica, ca acesta si-a motivat dorintele in functie de ceea ce simtea).

Cu toate acestea, Curtea de Apel Bucuresti a hotarat prin Decizia nr. 829R/08.11.2016 (anexata) sa admita recursul reclamantelor si sa trimita copilul la mama sa in Italia, considerand in esenta ca nu se poate lua in considerare declaratia si dorinta minorului avand in vedere varsta sa frageda. Ceea ce trebuie subliniat cu privire la aceasta decizie si care este de o gravitate extrema este faptul ca instanta a decis, in vederea trimiterii copilului la mama sa in Italia, efectuarea unei anchete sociale in Italia care sa stabileasca daca aceasta are un domiciliu stabil si potrivit cresterii minorului si un loc de munca. In consecinta, s-a efectuat aceasta ancheta sociala chiar de catre Serviciul social din Bergamo (care este parte in acest dosar – deci este vorba de un conflict de interese clar care ar fi trebuit sanctionat de catre instanta) care a statuat ca mama are un domiciliul stabil si un loc de munca, dar fara a aduce o minima dovada in acest sens (nu exista un contract de munca/ceva similar sau vreo dovada a domiciliului mamei minorului: contract de inchiriere sau altceva similar) si nici nu se mentioneaza cel putin unde lucreaza mama minorului sau adresa de domiciliu. In ciuda acestor aspecte, instanta a hotarat sa trimita copilul in Italia la mama, dar practic spre o destinatie necunoscuta, pentru ca nu exista nici

macar mentionata adresa unde locuieste mama!!!!

Ulterior, s-a facut o contestatie la executare privind lamurirea intinderii si intelesului acestei decizii pronuntate de Curtea de apel tocmai datorita faptului ca nu este precizata nici macar adresa unde se va trimite copilul. In cadrul acestei contestatii, s-a cerut de catre avocat obtinerea informatiilor si dovada acestor informatii cu privire la adresa domiciliului mamei (unde a avut loc ancheta sociala) unde urmeaza sa fie trimis minorul. Astfel, s-au cerut relatii catre Serviciul social din Bergamo care a raspuns printr-un mail ca ancheta sociala s-a facut la adresa din via Mozart nr. 14, Bergamo, dar fara a se anexa nicio dovada cu privire la locuinta mamei minorului aici. In consecinta, instanta a considerat ca acest mail este o dovada suficienta cu privire la domiciliul mamei si a hotarat trimiterea minorului acolo.

Deci, in concluzie, autoritatile romane au decis sa il trimita pe minorul Aganencii Arthur – cetatean roman in Italia fara a avea nicio dovada ca minorul are unde sa locuiasca acolo si ca mama sa are posibilitatile materiale pentru a-l intretine si la o mama despre care nu exista o minima dovada ca este o persoana care are capacitatea din toate punctele de vedere de a-i asigura o crestere normala, o mama care din 2014 (de la venirea copilului in Romania) nu a venit sa-l vada, nu s-a interesat de el.

2. Astfel, avand in vedere aceste aspecte factice trebuie mentionate urmatoarele:

- in primul rand, in acest caz este vorba despre un copil minor, **cetatean roman**, cu tatal cetatean roman si cu mama cetatean ucrainean, deci in afara faptului ca s-a nascut pe teritoriul Italiei si a locuit acolo pana la varsta de 6 ani, nimic nu il leaga pe minor de aceasta tara, nu este cetatean italian, nu are parinti cetateni italieni si, in consecinta ar fi trebuit sa fie aparat si protejat de statul roman unde traieste din 2014;
- prin Sentinta civila nr. 2276/20.08.2014 pronuntata de Judecatoria Pascani in dosarul nr. 5495/866/2013 (definitiva), domiciliul minorului a fost stabilit la

domiciliul tatalui in Romania, Pascani, deci tatal minorului nu a deplasat si nu detine copilul in mod ilicit pe teritoriul Romaniei ci in baza unei hotatari judecatoresti definitive;

- s-a dovedit printr-un probatoriu consistent ca minorul este integrat in mediul din Romania si ca acesta este unul pozitiv si propice dezvoltarii sale:

Astfel, incepand cu data de 29.11.2014, minorul locuieste cu tatal sau in Pascani unde este perfect integrat, este inconjurat de familia tatalui sau, este inscris la scoala, urmeaza diverse cursuri de aptitudini, este inregistrat la medicul de familie (anexam aceste dovezi). Conform tuturor probelor de la dosar si mai ales a anchetei sociale efectuate si a fisei psihopedagogice de la scoala unde invata minorul, climatul familial asigurat de tata si bunicii paterni ofera copilului siguranta, dragoste si un mediu propice dezvoltarii fizice si psihice.

Tatal minorului este un om decent, bun, onorabil, muncitor, care isi iubeste enorm copilul, are un domiciliu stabil care poate asigura toate conditiile unei bune cresteri a copilului (anexam dovezile in acest sens: contractul de vanzare-cumparare si ancheta sociala efectuata la domiciliul tatalui), are o situatie financiara foarte buna (a muncit multi ani in Italia reusind sa stranga o suma consistenta de bani), un loc de munca stabil (anexam adeverinta de la locul de munca), beneficiind si de sprijinul bunicilor paterni in cresterea minorului, care au si o microferma in afara orasului Pascani.

- in acelasi timp, mama minorului, Tulupova Renata este cetatean ucrainean, care nu a avut niciodata resedinta stabila pe teritoriul Italiei si niciun loc de munca stabil, ea dobandind drept de sedere in baza relatiei cu tatal minorului care a avut contract de munca pe o perioada lunga de timp si Permesso di soggiorno si resedinta stabile in Italia.

Mai mult decat atat, nu sunt dovezi nici in prezent ca ar detine o locuinta stabila (sau macar o locuinta) si un loc de munca stabil, deci ca are posibilitatile financiare sa creasca minorul, urmand ca minorul sa creasca alaturi de ea printre straini intr-un mediu instabil, intr-o tara care este straina pentru minor la acest moment. In plus, incepand cu data de 28.11.2014 si pana in prezent, mama sa nu a venit in Romania

sa-l vada si nici nu a incercat sa ia legatura cu minorul;

- minorul, in declaratia pe care a dat-o in fata Tribunalului Bucuresti mentioneaza ca doreste sa ramana in Romania alaturi de tatal sau cu care are o relatie foarte apropiata si vorbeste si de comportamentul negativ al mamei sale si de abuzurile acesteia, iar raportul psihologic mentioneaza ca acesta are discernamantul necesar pentru a se tine cont de opinia sa (anexam declaratia minorului si raportul psihologic);

- anexam si o evaluare psihologica efectuata de psihologul Laura Gheorghe care vorbeste pe de-o parte, de relatia apropiata ce exista intre minor si tatal acestuia care este o influenta pozitiva si de faptul ca este in interesul minorului sa ramana alaturi de tatal sau, iar pe de alta parte, de traumele provocate de mama acestuia;

- trebuie sa facem cateva precizari si cu privire la hotararea instantei italiene, nelegale, care incalca atat legislatia italiana cat si pe cea europeana in materie si mai grav decat atat, drepturile minorului: astfel, Tribunalul din Bergamo, in baza unor conflicte dintre parinti, dovedite doar de declaratiile contradictorii ale acestora, a dispus incredintarea minorului serviciilor sociale italiene desi legislatia italiana prevede ca regula este custodia comuna, iar in subsidiar, acolo unde nu poate fi aplicata custodia comuna, se aplica custodia unui singur parinte si doar dupa aceea se dispune incredintarea serviciilor sociale, altei familii etc – dar acest caz nu se aplica deoarece tatal minorului este un cetatean onorabil, care a avut intotdeauna un loc de munca stabil atat in Italia cat si in prezent in Romania si un domiciliu stabil acolo si posibilitatile materiale sa-l creasca, acesta si-a dorit intotdeauna copilul, a fost efectuos si exemplar fata de fiul sau, existand o relatie foarte apropiata intre ei (si confirmata de toate anchetele si probele administrate), nu exista niciun minim indiciu sau proba a unui comportament negativ sau agresiv a tatalui fata de minor (in afara de spusele mamei), iar neintelegerile cu mama minorului nu pot constitui un motiv de incredintare a copilului serviciilor sociale. Mai mult decat atat, Hotararea de la Tribunalul Bergamo a fost data fara a tine cont de hotararea Judecatoriei Pascani (definitive) prin care a fost stabilit domiciliul minorului la tata in Romania, mun. Pascani. De asemenea, instanta din Italia nu a respectat nici art.

21 Regulamentul CE nr. 2201/2003, a încălcat și art. 8 CEDO care se referă la dreptul minorului de a crește și de a fi educat în mediul propriei familii și Convenția ONU privind drepturile copilului;

- dar subliniem că și Curtea de Apel București prin decizia care a dat-o a încălcat principiul fundamental al interesului superior al copilului, art. 8 C.E.D.O, Convenția ONU privind drepturile copilului, Constituția României și Legea 272/2004.

Astfel, Curtea de Apel București a ignorat toate probele de la dosar care atestau integrarea minorului în România, faptul că acesta este un mediu benefic pentru copil, dorința copilului de a rămâne în România alături de tatăl său, afecțiunea profundă dintre acesta și mai mult decât atât, a dispus trimiterea copilului în Italia la mama sa în contextul în care nu există nicio probă că aceasta ar avea domiciliu și un loc de muncă, practic instanța l-a trimis către “nicaieri” în contextul în care în România are o viață frumoasă și potrivită pentru dezvoltarea lui corespunzătoare și mai mult decât atât este cetățean român;

- a fost ignorat de către instanțele române faptul că există anumite situații în care Convenția de la Haga recunoaște excepții de la obligația generală asumată de către state de a asigura înapoierea copiilor deplasați/reținuți ilicit (art. 12, 13 și 20 din Convenție) care sunt manifestări concrete ale principiului care proclamă că interesul copilului este superior, situații care sunt incidente în cazul de față:

- Art. 20 *“Înapoierea copilului potrivit dispozițiilor art.12 poate fi refuzată în cazul în care nu ar fi permisă de principiile fundamentale ale statului solicitat cu privire la salvagardarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.”* – ori atât Constituția României cât și Legea 272/2004 (și inclusiv CEDO și Convenția ONU) care apără drepturile minorului nu permit înapoierea minorului în Italia în condițiile date, iar satisfacerea interesului său superior este dat de rămânerea în România a acestuia;
- Art. 12 *“Când un copil a fost deplasat sau reținut ilicit în înțelesul art. 3 și o perioadă de mai puțin de un an s-a scurs cu începerea de la deplasare sau neînapoiere în momentul introducerii cererii înaintea autorității judiciare sau administrative a statului contractant unde se afla copilul, autoritatea sesizată*

dispune inapoierea sa imediata.”- ori deplasarea minorului s-a realizat l-a data de 29.11.2014, iar ministerul justitiei a fost sesizat la 16.02.2016 (iar instanta romana a fost sesizata la data de 24.02.2016), deci s-a depasit termenul de 1 an; de asemenea, conform art. 12 alin.(2) “Autoritatea judiciara sau administrativa, sesizata fiind chiar dupa expirarea perioadei de un an prevazute la aliniatul precedent, urmeaza de asemenea sa dispuna inapoierea copilului, afara daca nu se stabileste ca copilul s-a integrat in noul sau mediu.” – ori s-a dovedit ca minorul s-a integrat in mediul din Romania care este “acasa” pentru el;

Σ Art. 13 “*Prin exceptie de la dispozitiile articolului precedent, autoritatea judiciara/administrativa a statului solicitat nu este tinuta sa dispuna inapoierea copilului, daca persoana, institutia sau organismul care se impotriveste inapoierii sale stabileste:*

a) ca persoana, institutia sau organismul care avea in ingrijire copilul nu exercita efectiv dreptul privind incredintarea la data deplasarii sau neinnapoierii, ori consimtise sau achiesase ulterior acestei deplasari sau neinnapoieri; sau – in cazul nostru, desi prin hotararea Tribunalului din Bergamo s-a stabilit ca autoritatea parinteasca asupra copilului sa fie exercitata de Serviciul social din Bergamo pentru 2 ani, acest drept nu era exercitat efectiv, copilul locuind in continuare cu parintii;

b) ca exista un risc grav ca inapoierea copilului sa-l expuna unui pericol fizic sau psihic sau ca, in orice alt chip sa-l situeze intr-o situatie intolerabila.” – inapoierea copilului in Italia intr-un mediu care este strain pentru el, alaturi de o mama care nu are un domiciliu stabil si nici un loc de munca stabil si care este sursa unei reale traume pentru minor, consideram ca este apta sa constituie un real pericol pentru minor.

- art.13 alin.(2) din Conventia de la Haga conform caruia autoritatea judiciara sau administrativa poate sa refuze a dispune inapoierea copilului daca constata ca acesta se impotriveste la inapoierea sa si ca atins o varsta sau o maturitate care face necesar sa se tina seama de opinia sa (situatia noastra).

Avand in vedere toate aceste aspecte, va solicit respectuos sa luati toate masurile legale pentru a-l proteja pe minorul Arthur Aganencii, a impiedica trimiterea sa in Italia.

Cu deplina consideratie,
Aganencii Danut
prin av. Aganencii Andreea

LumeaJustitiei.ro